

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15327/2023
28.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јована Вучковић Пејчић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гжрр 577/22 од 28.02.2023. године, у седници одржаној 28.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гжрр 577/22 од 28.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу Прр1 1110/20 од 15.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року исплати износ ненаплаћеног потраживања у поступку стечаја Ст 268/12, који се води пред Привредним судом у Београду, укупно 117.331,80 динара са законском затезном каматом на износ од 64.326,45 динара од 19.12.2018. године као дана доношења пресуде до исплате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове поступка од 57.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гжрр 577/22 од 28.02.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде имовинске штете која је изазвана повредом права на суђење у разумном року, у стечајном поступку пред Привредним судом у Београду Ст 268/12 исплати укупан износ од 117.331,80 динара са законском затезном каматом на износ од 64.326,45 динара од дана подношења тужбе до исплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 30.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року поднета је 19.12.2018. године, а вредност предмета спора је 117.331,80 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је сходно члану 479. став 6. ЗПП Врховни суд нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић